

במשפטו בכעשה כמחמתן: משום דידע שהיה פקח וכת עונשיו ובמילתא
גרם משום ידיה: משום גזירה סתרת יבמה לשוק. דלי אמרי' תיביב
חרשת גבי חרש לא ידעי אינשי דעממא משום קטן אוכל נבלות הוא
וסברי דקדושין דידה דחו לה לזיקה דפקחת לחותה ואין בוטל לחותה וזקוקה
הילכך אחי למצרייה לחותה לשוק
כשאר אחות אשה שפטורה מן החליצה:

הדרן עלך חרש

האשה ושלוש בעולם

שעת חירוס דתימא

בדדמי מלומד לבה אם פירש הימנה

חדש או חדשים ודלי הואיל ולא חזר

הגרואו ליכטיס דהואיל ולא שעת

חירוס אי לא חזייה דמיא חיישא

לקלולא שמה יבא לאחר שניסח

ותהא מקולקלת כדלמך בהאשה רבה

(לעיל דף סז) ולא אמרה בדדמי:

קטעה בינו לבניה: מלך מתוך ששאלהו

הוא רוצה לאסור עליה עליו:

בדדמי מלומד לבה ואע"ג

ללא חזייה דמיא כדפרישית דסברה

סלקא דעתא בלל הני דליקטול הוא

פליט בתמיה: סמרי - תחבוס:

ספיר עבדת - לנסותה ולתפסה

מתוך דבריה נחבון: דשוכה נפשי

שהגתה אותו אפי' חי וברחת לך משום

דכי תעלה בדעתך דבהאסור פורתא

דנפסיא קמה מטופה בגפה חי

בתמיה: מר נמי ידע כו' אלמא אמרה

בדדמי ומשום האי מעשה הדר ביה

רבה: מת וקדפתי - דלילו במלחמה

סברה שמה ברח ונלל אלב ברעב

הוא סברה עליו ימיה: מנולם

שנפל הבית עליו או בל רוח סערה

והיה מפיל כל בתי העיר: סחוקס

סחוקס מלחמה בעולם: שאלה יודעים

שש מלחמות באותן מדיות אלחמיה:

דלי

מוציא את אשתו בגט אמר רב שמעיה גזירה משום החרת יבמה לשוק:

הדרן עלך חרש

האשה שהלכה היא ובעלה למדינת הים שלום בינו לבניה ושלוש בעולם

ובאה ואמרה *מת בעלי תנשא מת בעלי תתייבם ישלום בינו

לבניה ומלחמה בעולם קטטה בינו לבניה ושלוש בעולם ובאתה ואמרה

מת בעלי אינה נאמנת רבי יהודה אומר לעולם אינה נאמנת אלא אם כן

באתה בוכה ובגדיה קרועין אמרו לו אחת זו ואחת זו תנשא: גמ' תנא

שלום בינו לבניה משום דקבעי למיתני קטטה בינו לבניה תנא שלום

בעולם משום דקבעי למיתני קטטה בינו לבניה תנא שלום

משום דאמרה בדדמי (א) סלקא דעתא בלל הני דאיקטול הוא פליט אם

תימצא לומר כיון דשלום בינו לבניה נמצא עד דחויא זימנין דמחו ליה בגיורא

אמרה בדדמי הדר רבא ואיכא סבר רבא למימר רעבון אינו במלחמה דלא

מת רעבב אמר לה שפיר עבדת דשיבות נפשיך ס"ד דבההוא פורתא דנפיתא רשבת ליה הוה חי

אמרה ליה מר נמי ידע דכי האי גוונא לא חי הדר אמר רבא רעבון גריעה ממלחמה דאילו מלחמה

כי אמרה מת בעלי במלחמה הוא דלא מדימנא 'הא מת על מפתו מדימנא ואילו גבי רעבון 'עד דאמרה מת

וקברתיו (א) 'מפולת הרי הוא כמלחמה דאמרה בדדמי שילוח נחשים ועקרבים הרי הן כמלחמה

דאמרה בדדמי דבר אמרי לה הרי הוא כמלחמה ואמרי לה 'אינו כמלחמה אמרי לה דרי הוא

כמלחמה דאמרי בדדמי ואמרי לה אינו כמלחמה דסמכי אדאמרי אינשי *שב שנין הוה מותנא ואינשי

בלא שני לא אויל איבעיא (ב) להו 'החזיקה היא מלחמה בעולם מהו מי אמרינן *מה לה לשקר

דאי

בני אשורא: קטן לא בעי אשורא דסתם קטן מסוכן הוא אצל חלב' אבא שאל אמר וכו' ה"ד אי דאיכא סכנה אפי' ביו"ט נמי לא' לא צריכא דאיכא עזרא וקסבר ספרק כלאחר יד בשבת

דאיכא סכנה ביה רבנן יו"ט דאיכא סכנה ביה רבנן' וכו' וכו' ר' פרישטן אמר גוה יונק חלב בשבת ואיכא סכנה ביה רבנן' קשין אהרדי' הרב אלפס פי'

דפליגי אהרדי ואפסיקא הלכתא כר' פרישטן, ורבי יעקב ע"ה פי' דלא דמי' עזרא דהבא לצערא דהתם דהתם הוא מהסת הולי שהוא גוה ולא גורא אפי' בשבת וצערא דהבא לאו צער חלי הוא לפיכך גורא ביה בשבת ולא ביו"ט'

תנא לא תאכלו כי שקץ הם לכם להחזיר גדולים על הקטנים וכל נפש מכס לא תאכל דם להחזיר גדולים על הקטנים אשור ואשרת אליהם לנפש וכו', להחזיר גדולים על הקטנים לנפש' וכו' ע"ה פ' צוויין עליו להפרישו דאמר' לית

הוא תעביר וזה לכל אמרה' שבתורה למ"ד אין ב"ד מצויין עליו להפרישו וכל נפש מכס לא תאכל דם להחזיר גדולים על הקטנים לנפש' וכו' ע"ה פ' צוויין עליו להפרישו דאמר' לית

נאמנת וזה לכל אמרה' שבתורה למ"ד אין ב"ד מצויין עליו להפרישו וכל נפש מכס לא תאכל דם להחזיר גדולים על הקטנים לנפש' וכו' ע"ה פ' צוויין עליו להפרישו דאמר' לית

אמרה' שבתורה למ"ד אין ב"ד מצויין עליו להפרישו וכל נפש מכס לא תאכל דם להחזיר גדולים על הקטנים לנפש' וכו' ע"ה פ' צוויין עליו להפרישו דאמר' לית

אמרה' שבתורה למ"ד אין ב"ד מצויין עליו להפרישו וכל נפש מכס לא תאכל דם להחזיר גדולים על הקטנים לנפש' וכו' ע"ה פ' צוויין עליו להפרישו דאמר' לית

אמרה' שבתורה למ"ד אין ב"ד מצויין עליו להפרישו וכל נפש מכס לא תאכל דם להחזיר גדולים על הקטנים לנפש' וכו' ע"ה פ' צוויין עליו להפרישו דאמר' לית

אמרה' שבתורה למ"ד אין ב"ד מצויין עליו להפרישו וכל נפש מכס לא תאכל דם להחזיר גדולים על הקטנים לנפש' וכו' ע"ה פ' צוויין עליו להפרישו דאמר' לית

